

derfor. For de arealer, der er beliggende i særlig værdifulde landbrugsområder, jfr. § 3 a, kan landbrugspligten kun forventes ophævet, når der foreligger ganske særlige omstændigheder.

Ophævelse af landbrugspligt på arealer i det åbne land i forbindelse med udstykning kan som følge af bestemmelserne i § 2 i udstykningsloven ikke ske, medmindre der forinden er meddelt tilladelse fra zonelovsmyndigheden og andre myndigheder, der har kompetence med hensyn til udstyknings- og arealanvendelse.

Stk. 2 og 3 svarer til det nuværende stk. 2. Den tidligere bestemmelse (i landbrugsloven fra 1967), hvorefter ophævelse af landbrugspligt kunne betinges af, at arealet på ny pålægges landbrugspligt, såfremt det ikke inden en vis frist er taget i brug til formålet, og som blev taget ud af loven ved lovændringen i 1971, er dog på ny medtaget. Bestemmelsen om, at arealet påny kan pålægges landbrugspligt, finder dog normalt kun anvendelse i landzone.

Stk. 4 svarer til det nuværende stk. 3. Der er dog indsat en ny bestemmelse, hvorefter ophævelse af landbrugspligten på en del af en landbrugsejendom ved udstykning kan nægtes, hvis der ved udstykningen ønskes fraskilt beboelses- og avlsbygninger, der hører til ejendommen. Der har i praksis vist sig at være et føleligt behov for en sådan hjemmel for at hindre, at gode og velindrettede beboelses- og avlsbygninger, der naturligt hører med til ejendommen, frasælges denne.

Stk. 5. Den nuværende bestemmelse i stk. 4, 1. pkt., hvorefter ejeren kan kræve landbrugspligten ophævet for så vidt angår ejendomme, der den 21. april 1967 havde et jordtilliggende på mindre end 2 ha, og som ikke senere er bragt op på 2 ha eller derover, foreslås afløst af en bestemmelse, hvorefter landbrugspligten bortfalder, når en landbrugsejendom ved udstykning eller på anden måde nedbringes under 0,5 ha. Det vil fremover være uhenigtsmæssigt, hvis der skulle gælde forskellige regler for ejendomme, der er omfattet af 1967-loven og for ejendomme, der er omfattet af 1973-loven.

Til §§ 5 og 6.

Forslaget er af teknisk karakter. Bestemmelserne svarer til de nuværende §§ 5 og 6.

Til nr. 2.

Det foreslåede ny § 7, *stk. 1*, tager sigte på at formulere en generel jordpolitisk målsætning med hensyn til de almindelige krav, der efter landbrugsloven stilles til driften af landbrugsejendomme.

Ved revisionen af landbrugsloven i 1967 ændre-

des landbrugspligten til i højere grad at være en pligt, der hviler på en landbrugsejendoms jorder som en dyrkningspligt. Det er imidlertid ikke i loven nærmere præciseret, hvad dyrkningspligten går ud på, og der har ikke været tilsyn med dyrkningspligtens overholdelse.

Det væsentligste indhold af landbrugspligten har altid været, at en landbrugsejendom skal opretholdes som en selvstændig driftsenhed. I den gældende landbrugslov er det imidlertid ikke præciseret, hvad der ligger heri, udover at ifølge landbrugslovens § 8 skal en landbrugsejendom holdes forsynet med en beboelsesbygning, hvorfra jorden drives af beboerne.

Den gældende landbrugslov indeholder således ikke nogen bestemmelse, der præciserer, hvorledes en landbrugsejendom som sådan (jord og bygninger) skal drives, og stiller heller ikke nærmere krav med hensyn til bygninger, udover at der skal være en beboelsesbygning. Bestemmelserne i §§ 7-8 har da heller ikke været til hinder for, at der i en hel del tilfælde er etableret hobbyprægede driftsformer, at en række landbrugsejendomme er blevet indrettet som lystgårde, og at der sker uproductiv anvendelse af landbrugsjorden.

Efter by- og landzonenloven kræver opførelse af ny bebyggelse eller ændret anvendelse af bestående bebyggelse og ubebyggede arealer tilladelse fra zonelovsmyndigheden, medmindre bebyggelsen eller den pågældende anvendelse er erhvervsæssig nødvendig for den pågældende ejendoms drift som landbrugs- eller skovbrugsejendom. Det pågældende forhold er således for så vidt reguleret gennem lovgivningen. Zonelovsmyndighederne har ved deres administration af by- og landzonenloven imidlertid hidtil måttet savne en fastlæggelse af, hvad der ligger i »erhvervsæssig nødvendigt for den pågældende ejendoms drift som landbrugsejendom«, og der er ikke etableret et fast samarbejde mellem zonelovsmyndighederne og jordlovsmyndighederne vedrørende disse spørgsmål.

På grundlag af den nye § 7 vil der af landbrugsministeren i samråd med miljøministeren og landbrugsorganisationerne blive givet nærmere regler for landbrugsejendommers forsvarlige erhvervsæssige drift, og der vil blive fastsat nærmere regler for et samarbejde mellem zonelovsmyndighederne og jordlovsmyndighederne i sager vedrørende landbrugsejendommers bygninger.

Til § 7, stk. 2 og 3.

Ved ændringerne i 1973 af landbrugsloven indføjedes i erhvervsbestemmelserne et krav om, at erhververen inden 6 måneder efter erhvervel-